

Сімейна справа — берегти здоров'я

Райцентр Острог, що на півдні Рівненської області, має давню історію. Перша згадка про це місто в Іпатіївському літописі датується 1100 р., хоча історики одностайно сходяться на думці, що поселення виникло набагато раніше. У Середньовіччі при монастирях Острога навчали лікарської справи, діяли шпитали й аптеки. Знаними тієї пори були аптеки й аптекарі Єзуїтського колегіуму. В Ордені єзуїтів вважали, що фах аптекаря — це професія, якою займаються протягом усього життя. Відтак, чимало орденських фармацевтів завдяки таланту і тривалій практиці були відомі не лише в рідному місті, але й далеко за його межами...

Роман та Світлана Волощак

Острозька династія фармацевтів Волощаків гідно продовжує справу своїх далеких попередників. Як і монастирські лікарі та аптекарі, вони керуються християнсько-етичними моральними нормами, сформульованими в постулатах «любов до ближнього», «полегшення духовних і фізичних страждань», «допомога бідним і стражденним».

КОЛИ БУЛИ МИ МОЛОДИМИ...

Фармацевтична династія Волощаків — це батько Роман Романович, мати Світлана Миколаївна, син Роман Романович, донька Оксана Романівна та дружина сина Віра Любомирівна.

Роман Романович Волощак — засновник фармацевтичної фамілії та фундатор аптекарської справи в Острозі — пішов із життя п'ять років тому після важкої й виснажливої хвороби. У спадок залишив дітям безмежну любов до своєї професії та щиру відданість сімейній справі.

Роман Романович і Світлана Миколаївна познайомилися ще у студентські роки, навчаючись на фармацевтичному факультеті Львівського державного медичного інституту. Коли Світлана була на останньому курсі, а Роман уже два роки як закінчив навчання, одружилися. Молодих спеціалістів

Роман Романович відпрацював на посаді начальника фармацевтичного військового складу НЗ, а Світлана Миколаївна — завідувачем складського відділу.

Повернувшись в Україну, вирішили осісти ближче до Світланиних батьків. Рівненське обласне аптекоуправління направило їх до перспективного Острозького району — тут було чимало промислових підприємств, неподалік будувалася атомна електростанція.

Роман Волощак очолив острозьку ЦРА, а його дружина стала заступником завідувача великої виробничої міжлікарняної аптеки, яка обслуговувала районну лікарню, обласний психоневрологічний і туберкульозний диспансери, будинок перестарілих, санаторну школу для дітей із вадами фізичного й розумового розвитку.

У 80-х рр. Роман Волощак разом із колегами — Володимиром Синяком і Василем Степанчуком, організаторами фармації Рівненщини, — активно взявся за розбудову аптечної мережі Полісся. Було відкрито нові міські й сільські аптеки. Людина цілеспрямована, Роман Романович ані хвилини не міг посидіти без діла. Працею виховував і своїх дітей.

— Стабільність і порядок — ось як можна коротко охарактеризувати стан фармацевтичної галузі України того часу, — каже Світлана Миколаївна. — У райцентрі діяли ЦРА з виготовленням препаратів і ФАПами в селах, міжлікарняна аптека, що стовідсотково забезпечувала медикаментами лікарняні заклади. Нині на таку ж кількість населення маємо не два, а дев'ять аптечних закладів, які займаються виключно реалізацією готових лікарських форм.

Із ностальгією Світлана Миколаївна згадує роботу в міжлікарняній аптеці, яка фактично майже нічим не відрізнялася від промислового підприємства. Зрештою, й обсяги

направили на роботу до рокитнянської ЦРА, що на Рівненщині.

Щойно синові Ромчику виповнився рік, батька призвали до армії. Залишивши малою на бабцю з дідом, дружина подалася за чоловіком до Росії, у Новгород. Два роки

56 ФАРМА — це Я!

виготовлених ліків вражали — тисячі пляшок стерильних розчинів, які закупували лікувально-профілактичні заклади району, повний спектр екстемпоральної рецептури, яку широко застосовували лікарі різних спеціальностей. Слід віддати належне вже, на жаль, також покійному провізору, завідувачу острозької міжлікарняної аптеки Леоніду Федоровичу Сотничуку, титанічними зусиллями якого й було налагоджене ефективне виробництво й безперерйне забезпечення препаратами лікувальних закладів району.

80-ті рр. — пора найбільшого розквіту острозької ЦРА під керівництвом Романа Волощак. Уявіть собі, для постачання лікарських засобів, перев'язувальних матеріалів, кисневих балонів та іншої аптечної продукції у свої підрозділі ЦРА використовувала власний автопарк із чотирьох автомобілів, два з яких були вантажними.

Роман Волощак

Я В АПТЕКАРІ ПІДУ

Роман Волощак-молодший, поважний керівник і батько двох дітей, відтворюючи в пам'яті своє дитинство, яке, по суті, минуло в аптеці, на очах перетворюється на хлопчеська-розбишаку.

— Я добре пам'ятаю старе приміщення ЦРА, збудоване в Острозі на межі XVII–XVIII ст., — розповідає Роман Романович. — Водовідведення там здійснювалося через отвори, просвердлені у важких дубових палях, вставлених одна в одну, адже будівля стояла на підземних ходах. Якраз у частині підземного ходу був облаштований аптечний підвал, такий високий, що під склепіння вільно могла заїхати вантажна машина.

Аптекарі заготовляли лікарські рослини і приймали їх від населення. Малим Роман не раз виїжджав на заготівлю разом із батьком. Лікарську сировину — звіробій, м'яту, конвалію — висушували на аптечному горіщі (від запаху аж у голові паморочилося!). А коли син трохі підріс, стараннями

Романа Волощак-старшого для його класу організовували учнівську практику, під час якої діти збирали лікарські рослини — бузину, мати-й-мачуху, подорожник. За два тижні можна було заробити щонайменше 25–30 карбованців — справжнє багатство для школяра. І хтозна, можливо, саме тоді Роман зрозумів, що не пропаде в цьому житті, якщо подасться у фармацію.

Спілкування з аптечним водієм Павловичем і вантажником Парфеновичем лише зміц-

нили тоді ще непевну дитячу мрію. Павлович за кермом від'їздив Другу світову, допомагав в аптеці до глибокої старості. А які історії розповідав, а які коники вкупі з Парфеничем викидав! Котів, які збиралися в порослому спорішем внутрішньому дворі аптеки, міг щедро пригостити валеріанкою. Послухати котячі кон-

церти збігалось чимало народу.

Після уроків Роман і молодша від нього на сім років сестра Оксана бігли до аптеки, де й готували домашні завдання. Бавилися у фармацевтів, «відпускали ліки», проводили «ревізії». Ясна річ, отримавши атестати про середню освіту, без вагань подали документи на фармацевтичний факультет ЛНМУ ім. Данила Галицького.

Студентські роки Роман згадує з величезним задоволенням. Ще б пак — на десять хлопців — сотня дівчат. Але вподобав собі не ровесницю, а на два роки молодшу сестру свого старости Славка Заваринського. Коли Роман закінчував останній курс, Віра приїхала вступати на фармацевтичний. Нині подружжя виховує двійко дітей — одинадцятирічну Тоню і п'ятирічного Ромчика.

ТЕРИТОРІЯ СПІЛКУВАННЯ

«Знання плюс максимум ввічливості» — із таким гаслом іде по професійному життю

колектив ТОВ «Острогаптека» (колишня ЦРА), яким тепер керує син Романа Волощак, традиційно також на ім'я Роман. Разом із ним у сімейній аптеці працюють мама Світлана Миколаївна та дружина Віра. Сестра Романа Оксана — провізор торгового відділу львівського представництва гуртової фармацевтичної компанії «Альба-Україна».

Пройшовши всі шаблі кар'єри провізора (першостільник, завідувач аптечного пункту, завідувач аптеки), Роман Волощак після смерті батька очолив сімейне підприємство, яке, окрім закладу в Острозі, має ще аптеку в місті Нетішин та аптечний пункт у селі Оженин.

Нелегко ведеться нині аптекам-одиначкам серед компанії, які мають величезні роздрібні мережі. Доводиться виживати. Але «Острогаптека» не женеться за захмарними прибутками, не в цьому її призначення.

— Ми не магазин і не торгуємо ліками, — стверджує представник класичної фармацевтичної школи Світлана Миколаївна Волощак. — Як заклад охорони здоров'я забезпечуємо населення якісними, ефективними і безпечними

лікарськими засобами та здійснюємо фармацевтичну опіку відвідувачів. Індивідуальний підхід до кожного пацієнта — таке завдання ми ставимо перед своїми провізорами й фармацевтами. Не продати, а допомогти, адже лікують не тільки медикаментами, слово також зцілює фізичні й духовні рани. Наша аптека — це територія спілкування.

Персонал аптеки — кваліфіковані фахівці з вищою або середньою спеціальною освітою. Переважно це молоді працівники, які охоче набувають нових знань, відкриті до спілкування, легко сприймають нововведення, прагнуть розвитку й самовдосконалення.

Дуже шкода, але тепер у людей для здоров'я немає ані часу, ані грошей. Суттєво знизилася платоспроможність населення. Багато промислових підприємств райцентру Острог уже не працюють. Деякі мешканці мають дрібний бізнес, інші виїхали на заробітки. Коли літня людина заходить до аптеки, зазвичай із переліку препаратів, які призначив лікар, просить вибрати один — основний, та й то лише на частину курсу лікування. Про вітаміни, а тим більше профілактичні препарати, навіть і не думає. Безвідповідальне самолікування й неконтрольований прийом ліків — друга проблема, яка нищить здоров'я українців. Династія острозьких фармацевтів робить усе можливе, аби допомогти країнам зберегти здоров'я.

Підготувала Лариса Дедишина